Dosarul nr. 5r – 83/2025
4-25109330-18-5r-31072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 noiembrie 2025 or. Ştefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Smolniţchi

Grefierul Cristina Zagoreţ

cu participarea: agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, Sergiu Cociug

în lipsa: contestatoarei Elena Voloh şi a reprezentantului ei, avocatul Iulian Caşu, citaţi legal pentru şedinţa de judecată

examinând în şedinţă publică, în sediul instanţei, în limba română, contestaţia iniţială şi suplimentară înaintată de Elena Voloh împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI 07115771 din 9 iulie 2025 şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale emisă de Inspectoratul de Poliţie Ştefan Vodă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional

C O N S T A T Ă:

La 9 iulie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, Sergiu Cociug, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI 07115771 prin care Elena Voloh a fost sancţionată cu amendă în mărime de 600 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 30000 lei, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional. Făptuitoarea Elena Voloh a fost sancţionată pentru că în perioada 26 august 2024-4 octombrie 2024, urmare a implementării de către organizaţia criminală „ŞOR” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul contului bancar deschis în cadrul băncii comerciale din Federaţia Rusă Promsvyazbank, a acceptat şi a primit pentru sine 2 mesaje cu transferuri în ruble ruseşti în vederea determinării sale pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum şi pentru alegerea opţiunii „NU” în cadrul referendumului constituţional din toamna anului 2024.

La 28 iulie 2025 Elena Voloh a depus o contestaţie împotriva procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI 07115771 din 9 iulie 2025 şi a solicitat anularea deciziei de sancţionare contravenţională din motivul nulităţii absolute a procesului-verbal (f. d. f. d. 3-9).

În motivarea contestaţiei iniţiale a indicat contestatoarea că procesul-verbal este lovit de nulitate absolută şi lipsesc probe care să demonstreze persistenţa în speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii acesteia de către Elena Voloh. Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ai elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47^1 din Codul contravenţional. În susţinerea argumentelor sale a făcut trimitere la prevederile art. 6 CEDO, art. art. 20, 21, 32, 38, 40, 41 din Constituţie şi art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 446, 448, 454 şi 462 din Codul contravenţional.

La data de 7 august 2025 Elena Voloh a depus o contestaţie suplimentară prin care a menţionat că în procesul contravenţional nu a fost stabilit faptul dacă contravenienta a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanţă care urma să fie clarificată pentru sancţionarea persoanei.

Susţine că de către instanţă urmează să fie analizat conţinutul sms-ului despre care invocă agentul constatator că a fost recepţionat de petiţionară prin prisma modalităţii descifrării de către agentul constatator a conţinutului mesajelor. La materialele cauzei nu se regăseşte nicio ordonanţă de ridicare şi anexare a probelor, de cercetare a acestora etc., motiv din care este neclar cum au fost administrate şi anexate la dosarul pornit în privinţa petiţionarei nişte probe din alt dosar penal. O altă problemă ţine de modalitatea de acumulare a probatoriului. În afară de încheierile judecătorului de instrucţie şi mandatele judecătoreşti, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta.

Invocă că agentul constatator nu a demonstrat că partidul politic pretins a fi susţinut de făptuitoare a participat la alegerile din toamna anului 2024, a fost înregistrat oficial şi că petiţionara a avut un candidat pentru care să voteze. Aşa deci, consideră că fapta incriminată petiţionarei este bazată doar pe nişte remarci vagi ale agentului constatator.

De asemenea, analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalităţii acestuia, subliniază că ultimul nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenţionale pe care ar fi săvârşit-o petiţionara. Potrivit descrierii faptei contravenţionale, ultima ar fi pretins şi acceptat surse băneşti în scopul exercitării sau al neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenţionale însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionara ar fi pretins mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea acesteia să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. Atenţionează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin. (1) al art. 47 din Cod Contravenţional este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte

foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptăţit a accepta sau primi asemenea foloase.

A mai precizat că scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor este special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susţinătorului să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Cod contravenţional. Accentuează că scopul menţionat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective şi nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor băneşti. În cazul de faţă, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionara urma să-şi asume vreun angajament ce ţine de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.

Mai menţionează suplimentar că în raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarei nu există obiectul material sau imaterial al contravenţiei de corupere a alegătorilor pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje". La caz, consideră că probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către petiţionară a faptei de corupere electorală pasivă. Prin urmare, reieşind din materialul contravenţional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiţionara ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului, fapt care impune instanţa de judecată să înceteze procesul contravenţional în privinţa acesteia. Din conţinutul tututor înscrisurilor anexate la cauza contravenţională nu este dovedit faptul că mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiţionarei conţin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fişier" este indicat doar menţiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conţinutul mesajului.

De asemenea, susţine că în procesul-verbal de contravenţie nu este stabilită data săvârşirii contravenţiei, omisiune sancţionata cu nulitatea absolută a procesului-verbal. În opinia petiţionarei circumstanţele date nu pot fi reţinute ca o perioadă exactă a comiterii contravenţiei incriminate, or invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenţiei incriminate, în situaţia în care nu este cunoscut conţinutul lor, nu poate fi reţinut ca timpul săvârşirii contravenţiei.

Un alt temei de admiterea contestaţiei şi anulare a procesului-verbal cu privire la contravenţie este faptul că actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obţinute în cauza penală nr.2023970322, nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravenţională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 CPP) şi

nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin.(7) CPP pentru folosirea lor în cauza contravenţională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

În final, prin contestaţia suplimentară a mai solicitat Elena Voloh şi emiterea de către judecător a unei încheieri interlocutorii în conformitate cu prevederile art. 450 din Codul contravenţional prin care să fie sesizat Inspectoratul General al Poliţiei în vederea examinării conduitei agentului constatator şi dispunerii măsurilor disciplinare în privinţa acestuia pentru încălcarea gravă a principiilor legalităţii, echităţii şi proporţionalităţii în procesul de constatare şi sancţionare contravenţională.

În cadrul şedinţei de judecată contestatoarea Elena Voloh nu s-a prezentat, deşi a fost citată legal despre locul, data şi ora examinării contestaţiei, fapt confirmat prin avizele de recepţie remise în adresa instanţei de judecată (f. d. f. d. 71, 72), semnate la data de 7 august şi 8 august 2025. Contestatoarea a depus o cerere de amânare a şedinţei de judecată (f. d. 73), care a fost admisă de către instanţă prin încheierea protocolară din 21 august 2025. Ulterior, contestatoarea a fost citată repetat (f. d. f. d. 89, 90), însă acesta aşa şi nu a compărut la şedinţă. În conformitate cu prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional instanţa a dispus posibilă examinarea cauzei în lipsa petiţionarei, cu remiterea în adresa acesteia a copiei de pe hotărâre.

Reprezentantul făptuitoarei Elena Voloh, avocatul Iulian Caşu, în cadrul şedinţei de judecată nu s-a prezentat. La data de 21 octombrie 2025 acesta a solicitat amânarea şedinţei de judecată, cerere care a fost admisă de către instanţă (f. d. 92). În cadrul următoarelor şedinţe de judecată stabilite avocatul a depus iniţial o cerere de recuzare (şedinţa din 23 octombrie 2025), iar ulterior şi o cerere de strămutare (şedinţa din 12 noiembrie 2025). Totuşi, reprezentantul contestatoarei nu s-a prezentat personal în şedinţă şi nu a solicitat amânarea examinării cauzei, motiv din care instanţa a dispus posibilă soluţionarea contestaţiei în lipsa avocatului Iulian Caşu.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă, Sergiu Cociug, în cadrul şedinţei de judecată a solicitat respingerea contestaţiei înaintate de Elena Voloh, ca fiind neîntemeiată, cu menţinerea procesului verbal de recunoaştere a vinovăţiei şi a deciziei de sancţionare.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa apreciază contestaţia Elenei Voloh ca fiind neîntemeiată, din următoarele motive.

De la bun început instanţa reţine că contestaţia Elenei Voloh a fost depusă la data de 28 iulie 2025, adică în termenul legal prevăzut la art. 448 alin. (1) din Codul

contravenţional de 15 zile de la aducerii la cunoştinţă a deciziei de sancţionare (data de 14 iulie 2025) (f. d. 59).

Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Articolul 442 alin. (1) din Codul contravenţional prevede că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Procesul-verbal cuprinde toate elementele necesare şi menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional şi acesta nu este afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În continuare instanţa de judecată va răspunde argumentelor invocate de către Elena Voloh în contestaţia sa.

Instanţa de judecată menţionează că de către petiţionară, în contestaţia sa, a fost invocată nulitatea absolută a procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare, din motivul lipsei faptei contravenţionale, a neindicării datei săvârşirii contravenţiei şi a descrierii exacte a faptei contravenţionale. În această privinţă, verificând conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit de către agentul constatator la data de 9 iulie 2025 instanţa atestă că contrar celor invocate de către petiţionară, la rubrica nr. 4 şi nr. 6, timpul săvârşirii, agentul constatator Sergiu Cociug a indicat „*în perioada 26 august 2024 – 4 octombrie 2024*”, iar la rubrica 6 a indicat şi circumstanţele comiterii faptei – „*Elena Voloh, în perioada 26 august 2024-4 octombrie 2024, urmare a implementării de către organizaţia criminală „ŞOR” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul contului bancar deschis în cadrul băncii comerciale din Federaţia Rusă Promsvyazbank, a acceptat şi a primit pentru sine 2 mesaje cu transferuri în ruble ruseşti în vederea determinării sale pentru a vota*

candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opțiunii „NU” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024”.

În ce privește cererea contestatoarei privind excluderea din dosar a unor probe din motiv că lipsește ordonanța și procesul-verbal de ridicare și de examinare a acestor documente, instanța de judecată menționează că, contrar acestor invocări, la materialele cauzei se regăsește procesul-verbal de examinare a tuturor materialelor expediate de către INSP al IGP, după competență, Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, în legătură cu acțiunile de corupere electorală comise de mai multe persoane prin intermediul conexiunilor mobile cu aplicația PSB (f. d. 55).

Pe de altă parte, instanța de judecată va respinge argumentul contestatoarei și în privința faptului că la pct. 11 nu au fost indicate expres toate anexele din materialul contravențional or agentul constatator nu este obligat să indice la rubrica respectivă întreg probatoriul administrat. Importanța reală constă în existența probelor în cadrul dosarului contravențional și nu în menționarea lor formală într-o secțiune standardizată a procesului-verbal. Mai mult decât atât, la rubrica respectivă agentul constatator a făcut trimitere la întregul material contravențional cu nr. 997 din 8 aprilie 2025.

De asemenea, instanța de judecată reține că contestatoarea Elena Voloh a omis să facă trimitere concretă la prevederi legale care ar conferi instanței, în procedura de examinare a unei contestații contravenționale, atribuția de a exclude din dosar anumite probe administrate de către organul constatator. Or, instanța nu examinează cauza în fond sub aspectul constatării vinovăției, competență ce aparține organului abilitat.

În același context, instanța de judecată reține că nu toate normele Codului de procedură penală sunt aplicabile procedurilor contravenționale. Legiuitorul a stabilit în mod expres care dispoziții din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător în materia contravențională, prevăzând limitativ cazuri precum: temeiurile de abținere și recuzare, aplicarea amenzii judiciare, păstrarea corpurilor delicte, aducerea silită și altele. În ceea ce privește administrarea probelor, art. 425 alin. (7) din Codul contravențional prevede că, **în partea ce ține de declarații**, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală referitoare la mijloacele de probă și procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de Codul contravențional. Prin urmare, simpla trimitere generică la norme din Codul de procedură penală, fără a corela aplicabilitatea acestora cu cadrul normativ contravențional, este insuficientă. O eventuală excludere a probelor din dosarul contravențional trebuie fundamentată nu doar pe o normă formal aplicabilă

procesului penal, ci pe dispoziţiile exprese şi limitative ale Codului contravenţional care reglementează în mod distinct procedura de examinare a contestaţiei.

Într-o altă odine de idei, instanţa de judecată subliniază că problematica pusă în discuţie de către contestatoare cu privire la faptul că agentul constatator nu a demonstrat dacă partidul politic susţinut de către Elena Voloh a participat sau nu la alegeri, dacă a fost înregistrat oficial şi dacă a înaintat un candidat care ar fi putut să fie votat, instanţa de judecată menţionează că aceste circumstanţe nu sunt relevante la stabilirea faptei contravenţionale de corupere electorală pasivă. Latura obiectivă a contravenţiei respective constă în pretinderea, acceptarea sau primirea de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale, **indiferent de rezultatul concret al scrutinului ori de validitatea participării unei formaţiuni politice în alegeri.** Ceea ce contează din punct de vedere juridic este intenţia alegătorului de a-şi exercita sau nu un drept electoral ca urmare a acceptării unui avantaj, indiferent de eficienţa reală a votului exprimat sau de viabilitatea formaţiunii susţinute.

Instanţa menţionează că petenta nu a invocat alte argumente concrete în susţinerea contestaţiei, în afara celor deja analizate. În acest context, instanţa reaminteşte că, în cadrul procedurii contravenţionale, examinarea din oficiu a unor chestiuni de către instanţă este limitată la verificarea existenţei unor motive de nulitate absolută sau relativă a actului constatator. Aceste chestiuni au fost verificate şi instanţa a menţionat mai sus că nu a identificat vreun temei de anulare a procesului-verbal contestat prin prisma prevederilor de la art. 445 din Codul contravenţional. Pe de altă parte, instanţa nu are obligaţia de a examina circumstanţele faptice ale cauzei decât în măsura în care contestatorul indică în mod expres erori de fapt sau probe concludente care pun sub semnul întrebării legalitatea şi temeinicia procesului-verbal.

Este de menţionat că în cadrul procesului contravenţional, agentul constatator a constatat comiterea contravenţiei de corupere electorală pasivă în baza unor informaţii parvenite de la CNA şi INI, cu solicitarea IP Ştefan Vodă de a fi verificare unele date legate de comiterea contravenţiilor de la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional de mai multe persoane. Potrivit acestor rapoarte, în urma acţiunilor de urmărire penală şi a măsurilor speciale de investigaţii efectuate, s-a stabilit o schemă conturată de grupul criminal organizat Ilan Şor, unde prin intermediul furnizorilor de servicii de comunicaţii electronice, inclusiv a conexiunilor aplicaţiei mobile cu identificatorul PSB, de către anumiţi abonaţi au fost achitaţi şi remuneraţi financiar, prin transferuri, unii activişti ai partidului

politic Șansa (Șor). Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție care prezintă obiectul acestei cauze, unul dintre acești simpatizați ai partidului este și Elena Voloh. La materialele cauzei se regăsește un extras privind numărul total de SMS-uri, numărul de conexiuni cu PSB, IDNP-ul și adresa abonatului care a avut conexiune cu aplicația PSB ce aparține unei bănci din Federația Rusă (f. d. f. d. 50, 51).

Instanța menționează că deși potrivit extrasului numărul de telefon „67737341" este înregistrat ca fiind al unei alte persoane, Grigore Șcraba, instanța menționează că la faza desfășurării procesului contravențional la poliție această persoană a fost audiată (f. d. 60). Fiind somat de răspundere penală, Grigore Șcraba a declarat că el este cel care a procurat cartela, dar în prezent aceasta este utilizată de către mama sa, Elena Voloh. Potrivit raportului inspectorului superior Alina Moisenco, Elena Voloh a confirmat că de aproximativ 2 ani utilizează numărul de telefon cumpărat de către ginerele Grigore Șcraba (f. d. 64).

Este de reliefat la acest capitol că deși contestatoarea a fost citată în cadrul examinării cauzei contravenționale pentru a fi audiată la poliție cu referire la circumstanțele cauzei legate de aplicația PSB și mesajele primite, ultima a refuzat să depună declarații și să participe la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, motiv din care, în conformitate cu prevederile art. 443 alin. (6) din Codul contravențional fapta a fost examinată în lipsă și absența persoanei a fost certificată de un martor. De asemenea, instanța de judecată notează că Elena Voloh nu s-a prezentat nici în cadrul ședinței de judecată pentru a face unele clarificări legate de circumstanțele care i se incriminează, manifestând un rol pasiv în cauza intentată anume la solicitarea sa.

Este de menționat la acest capitol că în practica sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că dreptul de a păstra tăcerea nu este absolut. Pe de o parte, o condamnare nu ar trebui să se bazeze exclusiv sau în principal pe tăcerea acuzatului sau pe refuzul său de a răspunde la întrebări sau de a depune mărturie. Pe de altă parte, **dreptul de a păstra tăcerea nu poate împiedica luarea în considerare a tăcerii persoanei în cauză, în situații care impun în mod clar o explicație din partea sa, în vederea aprecierii probelor aflate la dosar**. Pentru a stabili dacă faptul că tăcerea poate avea concluzii defavorabile inculpatului încalcă art. 6, trebuie să se ia în considerare toate circumstanțele, având în vedere în special ponderea pe care instanțele naționale le-au acordat-o, apreciind elementele de probă și gradul de constrângere inerent situației (cauza John Murray împotriva Regatului Unit (MC), pct. 47).

În cazul de faţă, atunci când în contestaţie se invocă despre faptul că nu există probe privind conţinutul mesajelor parvenite de la PSB Bank pe telefonul persoanei, a fost rezonabil de aşteptat ca Elena Voloh să ofere o explicaţie cu privire la natura şi scopul mesajelor recepţionate.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la solicitarea contestatoarei Elena Voloh privind emiterea în privinţa agentului constatator Sergiu Cociug a unei încheieri interlocutorii, instanţa de judecată menţionează că potrivit prevederilor art. 450 alin. (2) din Codul contravenţional, constatînd în procesul de judecată fapte de încălcare a legalităţii şi a drepturilor omului, instanţa de judecată emite, odată cu hotărîrea, şi o încheiere interlocutorie, prin care aceste fapte se aduc la cunoştinţă persoanei cu funcţie de răspundere responsabile.

În speţă, instanţa nu a identificat fapte ale agentului constatator Sergiu Cociug de încălcare a legislaţiei şi a drepturilor omului, motiv din care instanţa va respinge această solicitare, din motiv că nu are niciun fundament.

Instanţa reiterează că, în procedura de examinare a contestaţiei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie, competenţa de a constata fapta contravenţională aparţine exclusiv agentului constatator. Potrivit principiului separării atribuţiilor în procedura contravenţională, instanţa nu are rolul de a reevalua faptele stabilite în procesul-verbal în lipsa unor temeiuri clare şi concludente invocate de către petent. Rolul instanţei este limitat la examinarea legalităţii şi temeiniciei actului contestat, **exclusiv prin prisma argumentelor şi probelor invocate în contestaţie**. În lipsa unor motive întemeiate care să pună sub semnul întrebării constatările agentului constatator, instanţa nu poate substitui competenţa acestuia printr-o reanalizare completă a faptei.

Din considerentele expuse supra, în conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 şi art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge contestaţia iniţială şi suplimentară înaintată de Elena Voloh împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI 07115771 din 9 iulie 2025 şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale emisă de Inspectoratul de Poliţie Ştefan Vodă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, din motiv că este neîntemeiată.

Copia de pe hotărârea în cauză, procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale emise în cazul contravenţional – se expediază Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă – pentru a pune în executare hotărârea cu privire la contravenţie.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, materialele cauzei contravenţionale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora se restituie Inspectoratului de Poliţie Ştefan Vodă.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Alexandra Smolnițchi